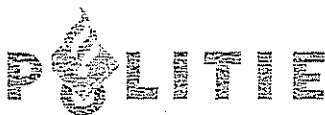

BIZ-rapport d.d. 16 november 2003
(Voortgangsrapportage intern onderzoek politie Twente)

- Gelderland Midden
- Bureau Interne Zaken
- Nr: BIZ 016-2003
- Kenmerk: 03/biz 0015

Betreft: Voortgangsrapportage intern onderzoek politie Twente

RAPPORT

Hierbij rapporteren wij, [REDACTED] en [REDACTED], respectievelijk hoofd van het Bureau Interne Zaken van de politie Gelderland Midden en strategisch misdaadanalist van het Kernteam Noord & Oost Nederland, het volgende.

In aansluiting op de eerdere rapportages en mondelinge toelichtingen is binnen het interne onderzoek recent informatie zichtbaar geworden welke niet alleen als belangrijk gekeaschetst kan worden maar ook verstrekken de gevolgen kan hebben voor het verdere verloop van het onderzoek. Conform de afspraken zoals gerelateerd in het plan van aanpak worden belangrijke ontwikkelingen van het onderzoek direct gerapporteerd aan de opdrachtgever Korpsbeheerder J. Mans, wat leidde tot het opmaken van deze rapportage en een overleg op maandag 17 november te 11.00 uur op het gemeentehuis te Enschede.

Het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens artikel 6 geeft in grote lijnen weer dat elke verdachte recht heeft op een openbaar en eerlijk proces waarin door onafhankelijke rechters wordt rechtgesproken. Men heeft het hierbij met name over 'fair trial'. Deze eis van een 'fair trial' geldt niet alleen in de fase van vervolging maar ook in de fase van de opsporing.

Op basis van de informatie welke door de interne onderzoekers recent zichtbaar is gemaakt ontstaat het ernstige vermoeden dat verantwoordelijken en uitvoerenden binnen het strafrechtelijke onderzoek contra de verdachte [REDACTED] handelingen hebben verricht en/of beslissingen hebben genomen die in strijd kunnen zijn met hetgeen hierboven verwoord.

Vanuit die beleving werd door de leden van het onderzoeksteam uit de tot op heden verkregen informatie een hypothese opgesteld die als rode draad door het totale onderzoek kan lopen. Deze hypothese luidt als volgt:

'Verantwoordelijken en uitvoerenden binnen het strafrechtelijk onderzoek contra de verdachte [REDACTED] hebben binnen dit strafrechtelijke onderzoek opzettelijk de rechterlijke macht misleid'.

Rapporteurs en de overige interne onderzoekers zijn zich terdege bewust van het feit dat deze hypothese een zeer zware beschuldiging inhoudt met veel impact en mogelijk ernstige gevolgen. Door het onderzoeksteam is echter informatie zichtbaar gemaakt waaruit zou kunnen blijken dat de verdediging van de verdachte [REDACTED] door de handelwijze van verantwoordelijken en uitvoerenden binnen dit strafrechtelijk onderzoek ernstig in haar belangen is geschaad.

Er kan niet meer uitgesloten worden dat medewerkers van het Tolkteam als verdachte dienen te worden aangemerkt van strafbare feiten zoals meened en valsheid in geschifte of als betrokkene bij een vorm van plichtsverzuim. Er zijn mogelijk ook handelingen verricht die er na verder onderzoek toe kunnen leiden dat bewijsmiddelen als onrechtmatig verkregen worden beschouwd. Het gaat hierbij om cruciale handelingen binnen het strafrechtelijke onderzoek contra de verdachte [REDACTED].

Vanuit het interne onderzoeksteam was bij aanvang van het onderzoek gevraagd om zowel alle schriftelijke als digitale informatie welke bij het Tolteam aanwezig was aan te leveren. Het verkrijgen van informatie vanuit het Tolteam verliep echter soms stroef. Medio oktober bleek dat er informatie van het Tolteam op een zogenaamde W-schijf in het computersysteem in Twente aanwezig was. Deze informatie was niet aangereikt. Op 30 oktober 2003 kregen de interne onderzoekers via de afdeling I&A van politie Twente een kopie van de informatie op deze zogenaamde W-schijf. Er werd met name op deze W-schijf informatie aangetroffen welke leidde naar vorenstaande hypothese. De indruk bestaat dat er nog informatie ontbreekt daar er op de zogenaamde W-schijf lege mappen werden aangetroffen waarvan niet duidelijk is of er informatie in deze mappen aanwezig is geweest of dat de mappen zijn geschoond. Nader onderzoek kan hier mogelijk duidelijkheid over geven.

De elementen voor de hypothese:

1. Is er sprake van een 'geheim' traject in de richting van A. d'V.
- Op 28 september 2000 werd het programma 'Onder de loep' uitgezonden. Zoals blijkt uit het proces-verbaal m.b.t. Media werden hierop een drietal reacties ontvangen waarvan er één waardevol voor het onderzoek bleek te zijn maar niet leidde naar de verdachte [REDACTED]
 - Op 2 oktober 2000 werd het programma 'Opsporing verzocht' uitgezonden hetgeen blijkens hetzelfde proces-verbaal mbt Media een tachtig (80) tal reacties opleverde maar niet leidde naar de verdachte [REDACTED]
 - Blijkens een mutatie in het journaal van het Tolteam op 6 oktober 2000 werd het team via een Officier van Justitie door [REDACTED] attent gemaakt op [REDACTED] en [REDACTED] welke mogelijk betrokken zouden zijn bij het ontstaan van de Vuurwerkcramp.
 - Op 9 oktober 2000 werd door een projectleider van het Tolteam hierover een werkopdracht gemaakt.
 - Op 18 oktober 2000 blijkt uit een door een projectcoördinator gemaakt overzicht dat drie rechercheurs bezig zijn met [REDACTED] en 'het rode sportbroekje'.
 - Op 20 oktober 2000 meldde zich, volgens de processen-verbaal, spontaan en zonder verdere onderbouwing aan het bureau van politie te Enschede de getuige [REDACTED]. Hij tipte over mogelijke betrokkenheid van ene [REDACTED] bij het ontstaan van de vuurwerkcramp. Via deze verklaring en nader onderzoek kwam het team korte tijd later uit bij [REDACTED]
 - Op 31 oktober 2000 werd door dezelfde projectleider vorenstaande werkopdracht uitgegeven aan twee rechercheurs van het Tolteam.
 - Bij de interne onderzoekers bestaat het vermoeden dat de tip van [REDACTED] in verband zou kunnen staan met het aanleveren van 'de gouden tip', waaraan mogelijk een beloning was gekoppeld.
 - Uit een journaalmutatie in Perfect View onder nummer 2724 kon blijken dat [REDACTED] in februari 2001 door onbekenden werd bedreigd. Bij [REDACTED] bestond het vermoeden dat hij werd bedreigd omdat het hem kwalijk werd genomen dat hij de zaak aan het rollen had gebracht. In de mutatie stond dat hij letterlijk verklaarde: "Het komt toch van mij, ik heb toch de bal aan het rollen gebracht. Ik heb jullie op het spoor van [REDACTED] gezet. Ik wil dat geld van [REDACTED] ook hebben". Opvallend in deze mutatie is het woord: ook.
 - Gezien de vorenstaande feitelijkeheden kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de rol van de getuige [REDACTED] zoals deze in het proces-verbaal is gerelateerd.

Cruciale vragen hierbij zijn:

1. Wat was de inhoud van de bovengenoemde uitzendingen en kon dit een motief voor [REDACTED] zijn de aandacht te vestigen op de verdachte [REDACTED] ?
2. Welke opsporingsactiviteiten hebben er plaatsgevonden in de periode tussen 6 en 20 oktober 2000 en kan worden gesteld dat [REDACTED] toen al als verdachte kon worden bestempeld?
3. Waar en op welke wijze werden deze opsporingshandelingen vastgelegd?
4. Wat is de positie van [REDACTED] in relatie tot deze tip?
5. Kon dit traject door de rechterlijke macht worden getoetst? Uit het interne onderzoek kan namelijk blijken dat de tip van [REDACTED] niet meer in het einddossier van het onderzoek werd vermeld.

2. Is er sprake van onrechtmatig verkregen bewijs contra verdachte [REDACTED]

- De strekking van de informatie (een doorbraak in het onderzoek en het aantreffen van zijn rode sportbroek) welke tijdens de brainstormsessie van het Tolteam op 1 november 2000 bekend werd gemaakt, kan er op duiden dat [REDACTED] op dat moment als verdachte conform art. 27 SV werd aangemerkt.
- Op 8 november 2000 werd in het kader van artikel 11 WPR om inlichtingen gevraagd naar telefoonansluitingen van [REDACTED]. Het bevel werd door een Officier van Justitie ondertekend. Deze ambtshandeling alsmede de hierop betrekking hebbende documenten werden ondergebracht in het zogenaamde 'Dossier 3'. Een Gerechtelijk Vooronderzoek contra NN.
- Op 12 november 2000 werd kleding van [REDACTED] waaronder de rode sportbroek, naar het N.F.I. gezonden. Uit de inhoud van de bij deze kleding gevoegde documenten blijkt dat [REDACTED] werd verdacht van het plegen van artikel 157 van het Wetboek van Strafrecht gepleegd te Enschede op 13 mei 2000 tussen 13.00 en 15.00 uur.
- Op 24 januari 2001 werd een Gerechtelijk Vooronderzoek Geopend tegen de verdachte [REDACTED] en op 26 januari 2001 werd deze aangehouden.

Binnen het interne onderzoek is gebleken dat een kennelijk select aantal rechercheurs binnen het Tolteam betrokken waren bij opsporingshandelingen tegen verdachte [REDACTED] welke vanaf 6 november 2000 in een separaat en kennelijk afgeschermd journaal werden geregistreerd. Dit separate journaal werd na onderzoek in ruim 25.000 bestanden aangetroffen op voornoemde W-schijf en bleek niet te zijn opgenomen in het formele journaal van het Tolteam. In dit separate journaal werden over de periode 6 november 2000 tot en met 20 november 2000 o.a. onderstaande opsporingshandelingen contra [REDACTED] vermeld:

- Opvragen van bekeuringen die [REDACTED] had ontvangen.
- De autoverzekering van [REDACTED] natrekken.
- Nader onderzoek over [REDACTED] bij de Criminele Inlichtingen Eenheid en de afdeling Drugs en Wapens.
- De huidige woning van [REDACTED] werd aan de buitenzijde bekeken.
- De wijkagent werd verzocht uit te kijken naar kentekens van voertuigen welke bij [REDACTED] in gebruik waren.
- Onderzoek naar [REDACTED] in het HKS systeem
- Onderzoek in B.P.S. (Bedrijfsprocessensysteem Politie) naar telefoonnummers van [REDACTED]
- Woonadressen van [REDACTED] bekeken op een plattegrond om vast te stellen of deze in de buurt van de Tollenstraat lagen.
- Onderzoek naar historische printgegevens telecommunicatie [REDACTED]
- Onderzoek bij bevolking Almelo in verband met familierelaties van [REDACTED]
- Een tweede foto van [REDACTED] 'op de kop getikt'.
- Deze foto met videobanden vergeleken.

- Met een projectleider van het Tolteam de stand van zaken doorgesproken en aangegeven dat er toch eens over 'een tap' moet worden nagedacht
- Onderzoek naar relaties c.q. bekenden van [REDACTED]
- Trachten telefoongesprekken van [REDACTED] op de rampdag te achterhalen
- Trachten telefonisch contact te krijgen met GSM nummer [REDACTED] en het oude nummer van [REDACTED] te weten [REDACTED]

Eerst op 12 januari 2001 werd door één van de rechercheurs uit de 'selecte groep' in het formele journaal van het Tolteam onder de noemer 'samenvatting van hetgeen tegen [REDACTED] ligt' zeer marginaal melding gemaakt van de informatie rond de verdachte [REDACTED]. Er werd hierbij geen melding gemaakt van vorenstaande opsporingshandelingen en ook het bestaan van dit separate journaal werd niet vermeld.

In verhoren bij de Rechter Commissaris op 29 oktober 2001 werd door twee rechercheurs uit de 'selecte groep' op vragen van de verdediging onder ede verklaard dat [REDACTED] op 21 november 2000 binnen het Tolteam niet werd aangemerkt als verdachte. Gezien vorenstaande opsporingshandelingen lijkt dit juridisch geen houdbare redenering. Op 21 november 2000 was [REDACTED] namelijk door deze rechercheurs als getuige gehoord waarbij o.a. vragen werden gesteld over een mogelijk een in zijn bezit zijnde GSM telefoon en ook kwam zijn alibi van 13 mei 2000 aan de orde. Door onder ede te verklaren dat [REDACTED] op dat moment niet als verdachte werd aangemerkt maakten deze rechercheurs zich mogelijk schuldig aan meened. Een van de getuigen verklaarde hierover dat voordat dit verhoor op 21 november 2000 plaatsvond er over de status van [REDACTED] overleg was gevoerd met de teamleiding.

Cruciale vragen hierbij zijn:

1. In de map van een dagelijks leider van het Tolteam werd een zogenaamd 'Methodieken proces-verbaal contra [REDACTED]' aangetroffen. Dit proces-verbaal maakte geen deel uit van het formele dossier contra [REDACTED]. In de formele dossiers werden ten aanzien van de verdachten [REDACTED] en [REDACTED] wel methodieken processen verbaal aangetroffen. De verbalisant maakte in het Methodieken proces-verbaal contra [REDACTED] o.a. melding dat er in de periode van november 2000 tot juni 2001 telefoongesprekken waren afgehuisterd. Het betrof hier 19 aansluitingen, waarvan negen (9) rechtstreeks de verdachte [REDACTED] betroffen en tien (10) andere betrokkenen. In het formele dossier contra [REDACTED] stond aangegeven dat er vanaf 5 januari 2001 telefoongesprekken werden afgehuisterd. Dit roept de vraag op of er in de periode 20 november 2000 tot 5 januari 2001 telefoongesprekken van de verdachte [REDACTED] (en/of andere betrokkenen) zijn afgehuisterd en of deze ambtshandelingen onder de werking van art 181 lid 3 Wetboek van Strafvordering (GVO-NIN) vielen?
2. Binnen het interne onderzoek is gebleken dat een Officier van Justitie op 7 december 2001 de leiding van het Tolteam schriftelijk opdracht gaf om 20 optical-disk's met alle afgehuisterde (ongeveer 80.000) telefoongesprekken te vernietigen. In een aanvullend schrijven d.d. 14 december 2001 gaf dezelfde Officier van Justitie o.a. aan dat de gesprekken met geheimhouders opgenomen in het jaar 2000 vernietigd moesten worden ook de gesprekken van de verdachte [REDACTED]. Blijkens het dossier contra de verdachte [REDACTED] werden pas vanaf 5 januari 2001 telefoongesprekken afgehuisterd en opgenomen. Formeel kunnen er derhalve geen opgenomen telefoongesprekken zijn van de verdachte [REDACTED] in het jaar 2000. Welke verklaring is hiervoor?
3. Welke opsporingshandelingen werden er vanaf welk moment verricht tegen de verdachte [REDACTED] en waar zijn deze opsporingshandelingen verwoord?
4. Waarom nam algemeen Tol-teamleider [REDACTED] in zijn rapport d.d. 25 april 2003, dat als bron-document diende voor dit interne onderzoek, de volgende passage op:
Het opsporingsonderzoek moest volslagen transparant binnen de huidige kaders van de opsporing uitgevoerd worden, met een volledige verantwoording van nagenoeg elke (opsporings-)handeling in het dossier.
 De toevoeging 'nagenoeg' valt in dit verband op en kan er mogelijk op duiden dat hij kennis draagt van het feit dat er redenen waren om niet alle opsporingshandelingen in het dossier te verantwoorden.
5. Waarom zijn er in de periode 6 november tot 5 januari 2001 opsporingshandelingen verwoord in een separaat c.q. 'geheim journaal' en waarom is de inhoud van dit journaal na de aanhouding van [REDACTED] niet integraal opgenomen in het formele journaal van het Tolteam?

6. Wie van de leidinggevendenden van het Tolteam waren op de hoogte van dit separate journaal en wie waren verantwoordelijk voor de aansturing van de 'selecte' groep rechercheurs?
7. Was het Openbaar Ministerie op de hoogte van de opsporingshandelingen in de periode van 6 oktober 2000 tot 5 januari 2001?
8. Wat is de reden dat er op meerdere momenten bij opsporingshandelingen geen proces-verbaal van bevindingen werd opgemaakt of/en een mutatie in het werkjournaal werd opgenomen?
9. Indien er sprake was van onrechtmatig verkregen bewijs in de periode tussen 6 november 2000 en 5 januari 2001 wat zijn hiervan de gevolgen?

De rechercheurs [redacted] en [redacted] waren kennelijk niet op de hoogte van het separate journaal en de opsporingshandelingen welke daarin zijn verwoord. Zij maakten hiervan geen melding. Illustratief in dit kader is een journaalmutatie van [redacted] en [redacted] in januari 2001 waarin zij kennelijk veel moeite hebben om een getuige te vinden. In deze mutatie spreken zij over een 'zoektocht naar een getuige'. Deze getuige bleek echter ongeveer 2 maanden daarvoor al te zijn gelokaliseerd en verhoord door twee rechercheurs uit de 'selecte' groep rechercheurs welke actief waren in het afgeschermd traject. Deze hadden e.e.a. verantwoord in het separate journaal.

3. Is er sprake van onprofessioneel handelen betreffende het omgaan met de rode sportbroek van de verdachte [redacted] ?

Binnen dit deelonderzoek is reeds veel duidelijk geworden over de wijze waarop binnen het strafrechtelijk onderzoek met de rode sportbroek van de verdachte [redacted] werd omgegaan. Een en ander is al grotendeels in een deelrapportage verwoord. Er dienen nog getuigen te worden gehoord waaronder de rechercheurs [redacted] en [redacted]. Op dit moment leidt dit tot de volgende conclusie:

Door een aantal medewerkers van zowel het Tolteam als van Politie Twente is op een als niet professioneel te betitelen wijze met de in beslag genomen rode sportbroek omgegaan. Hierdoor bestaat volgens ons, rapporteurs, risico dat de rode sportbroek was uitgesloten als bewijsmiddel, indien de feitelijkheden welke binnen het interne onderzoek naar voren gekomen zijn bekend waren ten tijde van de gerechtelijke procedure contra de verdachte [redacted].

Gezien de strekking van de kritiek van de rechercheurs [redacted] en [redacted] die kennelijke aandacht vroegen voor het feit dat er in hun perceptie niet op een professionele wijze met het in beslag genomen sportbroekje was omgegaan, lijkt het gezien vorenstaande conclusie, dat zij op dit punt bevestiging vinden. Hetgeen zij stelden rond de vermeende handelingen van het aantrekken of op het hoofd zetten van de rode sportbroek is binnen het interne onderzoek door geen der getuigen bevestigd. Wel is de rode sportbroek door een rechercheur op twee momenten uit de verpakking gehaald en getoond aan de aanwezigen door de broek met beide handen op borsthoogte voor zich te houden.

Verder werden binnen het interne onderzoek nog een aantal feitelijkheden zichtbaar gemaakt waaruit kon blijken dat door medewerkers niet conform richtlijnen en op een onzorgvuldige wijze met de in beslag genomen sportbroek was omgegaan.

Binnen het deelonderzoek van het mogelijk achterhouden van het zogenaamde GSM proces-verbaal is informatie aangetroffen welke er op kan duiden dat al in 2000 binnen het Tolteam bekend had kunnen zijn dat de verdachte [redacted] de GSM [redacted] niet meer in gebruik had.

Er dient nog (veel) nader onderzoek verricht te worden is om vorenstaande hypothese te onderbouwen of te weerleggen. Er is door de interne onderzoekers de laatste weken veel tijd geïnvesteerd om te trachten uit de aangeleverde informatie antwoord te vinden op vorenstaande vragen.

In het plan van aanpak is aangegeven dat bij de ontdekking van nieuwe strafbare feiten deze ter kennis worden gebracht van het Openbaar Ministerie. Daar binnen het onderzoek gebleken is van een verdenking van meened ten aanzien van twee rechercheurs van het Tolteam dient dit conform de afspraken ter kennis te worden gebracht van het Openbaar Ministerie.

BIZ-rapport d.d. 12 oktober 2003
(Overzicht stand van zaken intern onderzoek)

Arnhem, 12 oktober 2003

STRIKT VERTROUWELIJK

Geachte heer Mans,

Hierbij een overzicht van de stand van zaken van het interne onderzoek. Wij hebben binnen de twee eerder genoemde onderzoekstrajecten inmiddels meerdere medewerkers gehoord:

Deze trajecten betroffen:

- a. het omgaan met de sportbroek van de verdachte [REDACTED] en
- b. het mogelijk antedateren van een proces-verbaal.

Ten aanzien van het traject genoemd onder a. bleek o.a. het volgende:

1. Van de overdracht van de afdeling Algemene Justitiële Zaken naar het Tolteam werd op of omstreeks 31 oktober 2000 geen proces-verbaal van bevindingen opgemaakt;
2. Er werd geen mutatie c.q. rapportage van deze overdracht in het journaal van het Tolteam aangetroffen;
3. Op 23 januari 2001 werd door de rechercheurs [REDACTED] en [REDACTED] een proces-verbaal opgemaakt over het aantreffen van en de inbeslagname van de rode sportbroek van de verdachte [REDACTED] waarbij ook een kennisgeving van inslagname werd opgemaakt.
4. Op 24 januari 2001 werd door de rechercheur [REDACTED] van de Afdeling Algemene Justitiële Zaken een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt over de door hem veiliggestelde (niet in beslag genomen) kleding van de verdachte [REDACTED] bij diens poging zijn auto in brand te steken op 19 juni 2000. In dit proces-verbaal relateerde [REDACTED] tevens dat hij de kleding op 31 oktober 2001 overdroeg aan rechercheurs van het Tolteam.
5. De overdracht van de rode sportbroek van het Tolteam naar de technische recherche op 6 november 2000 werd door de technisch rechercheur [REDACTED] gemuteerd in het journaal van de technische recherche.
6. Door de rechercheurs [REDACTED] en [REDACTED] werd op respectievelijk 24 maart 2003 en 19 maart 2003 op verzoek van de leiding van het Tolteam een proces-verbaal opgemaakt over hun bevindingen bij de overdracht van de rode sportbroek in de periode van 31 oktober 2000 tot 6 november 2000. Uit dit laatste proces verbaal blijkt o.a. het volgende:

- o Dat er twee momenten zijn geweest waarop de rode sportbroek werd getoond aan leden van het Tolteam. Het eerste moment is op dinsdag 31 oktober 2000 nadat het sportbroekje was overgedragen aan rechercheur [REDACTED]. Hij haalde toen het sportbroekje uit de originele plastic verpakking en toonde het aan een aantal teamleden waaronder de teamleiding. Tijdens het tonen was de rode sportbroek niet van hand tot hand gegaan.
- o De rechercheur [REDACTED] hierna de plastic zak met daarin de rode sportbroek in zijn attachékoffer deed en meenam naar huis zodat er door niemand mee 'gerommeld' kon worden.
- o Op woensdag 1 november 2000 rechercheur [REDACTED] samen met de rechercheur [REDACTED] naar café Halfweg in Lonneker ging waar het Tolteam een brainstormsessie hield. Door rechercheur [REDACTED] werd aldaar de rode sportbroek uit de verpakking gehaald en getoond aan de aldaar aanwezigen en vervolgens weer opgeborgen in de plastic zak.
- o De rechercheur [REDACTED] in de dagen na 1 november 2000 de rode sportbroek nog eenmaal zag liggen in de plastic zak in de kofferruimte van hun dienstvoertuig.
- o Dat de rechercheur [REDACTED] op de data 2, 3, 4 en 5 november 2000 niet werkzaam was geweest in het Tolteam en de rode sportbroek op 6 november 2000 overdroeg aan de technisch rechercheur [REDACTED].

7. De rechercheur ██████ verklaarde dat tijdens het tonen op 31 oktober 2000 van de rode sportbroek van de verdachte ██████, welke op dat moment uit de verpakking was, niet van 'hand tot hand' ging maar dat het mogelijk wel zo was dat meerdere rechercheurs de sportbroek tijdens het bekijken in hun handen hebben gehad. Rechercheur ██████ verklaarde verder dat hij niet uitsloot dat hij hierbij ook de sportbroek in zijn handen had gehad. De rechercheur ██████ wist desgevraagd niet aan te geven wie van de Tolteamleden hierbij aanwezig waren geweest, maar wist wel dat er meerder teamleden aanwezig waren geweest.
8. De rechercheur ██████ verklaarde tegenover ons dat er ten behoeve van de zogenaamde Oslo confrontatie een aantal rode sportbroeken ter beschikking waren gesteld door de voetbalvereniging FC Twente. Deze broeken hadden op enig moment in een plastic tas op een tafel in de werkkamer van het Tolteam gelegen. Door verschillende collega's was er met deze sportbroeken 'gein' uitgehaald door er mee te gooien, de broeken aan te trekken en er mee door de gang te lopen. Rechercheur ██████ verklaarde dat hij ook een sportbroek had aangetrokken en sloot niet uit dat er ook collega's waren geweest die er een op hun hoofd hadden gezet. ██████ dacht dat ██████ mogelijk in de war was en deze sportbroeken aanzag voor de rode sportbroek van de verdachte ██████. Door rechercheur ██████ kon niet worden aangegeven wanneer dit precies had plaatsgevonden. Wel wist hij had gemuteerd in het journaal van het Tolteam dat hij de broekjes in opdracht van teamleider ██████ terug had gebracht naar FC Twente. Dit bleek blijkens een journaalmutatie te zijn geweest op 15 maart 2001. De opnamen voor de Oslo confrontatie vonden plaats op 14 maart 2001.
9. De rechercheur ██████ verklaarde dat tijdens de brainstormsessie werd verteld dat het rode sportbroekje een doorbraak zou kunnen zijn in het onderzoek naar de dader van de vuurwerkkramp. Verder verklaarde hij dat tijdens het tonen van dit sportbroekje bij deze sessie: ██████ en de rechter-commissaris aanwezig waren. Hij ging er vanuit, dat nagenoeg het hele tactische gedeelte van het Tolteam aanwezig was. Van het milieuteam was er verder niemand, want die waren volleyballen. De brainstormsessie zou ook voornamelijk over de tactische kant van het verhaal gaan. Verder waren ██████ en ██████ ook aanwezig. Hij kon zich herinneren, dat de sportbroek was getoond, zonder dat deze sportbroek was verpakt. Hij had de sportbroek dan ook alleen onverpakt gezien. Hij vond het niet professioneel. Hij kon zich niet herinneren, dat er tijdens de brainstormsessie door wie dan ook een opmerking over werd gemaakt. Het was hem niet bekend dat het broekje wat wordt gesuggereerd daar rond is gegaan. Hij ging er eigenlijk min of meer vanuit, dat het broekje al tactisch was besproken en technisch was bekeken. Hij ging er vanuit, dat al het te verrichten onderzoek naar het broekje al gebeurd was. Dit ook, omdat het broekje al een hele lange tijd aan het bureau had gelegen.
10. Rechercheur ██████ verklaarde dat in zijn beleving tijdens de brainstormsessie rechercheur ██████ deze sportbroek, welke in een doorzichtige plastic tas zat, uit zijn koffer haalde en vervolgens deze sportbroek uit de plastic zak haalde en deze op borsthoogte voor zich hield. Hij zou als er gekkigheid met het broekje zou zijn uitgehaald, zeer zeker daar een opmerking over hebben gemaakt.
11. Rechercheur ██████ verklaarde dat hij aanwezig was geweest tijdens het tonen van het rode sportbroekje op de werkkamer van het ██████ op 31 oktober 2000. Hij dacht dat het broekje was verpakt in een plastic zak. Volgens hem was het plastic dicht. Hij was op dat moment ergens anders mee bezig en ik was er verder niet naar toe gegaan. Het stond hem bij dat er op dat moment meer spullen bij waren, maar was daar niet zeker van. Hij wist nog dat hierbij het verhaal werd verteld, dat dit de kleding was van verdachte ██████, die bij eerder genoemde brandslachting in beslag was genomen. Hij vermeldde in zijn proces-verbaal dat er toen voorzichtig mee werd omgegaan. Gevraagd naar de relevantie om dit toen te vermelden gaf hij aan dat er verhalen de ronde deden, dat er gekke dingen met het broekje waren uitgehaald. Dat was dus absoluut niet waar, althans niet op het moment, dat ik hij daarbij aanwezig was.
12. Rechercheur ██████ verklaarde dat hij via de mail een verzoek ontving om proces-verbaal op te maken met betrekking tot zijn bevindingen aangaande het sportbroekje. Volgens hem gebeurde

dit in opdracht van de procureur-generaal. De strekking van de mail was zodanig, dat hij het als een verplichting voelde om een proces-verbaal met betrekking tot mijn bevindingen aangaande het rode sportbroekje op te maken. In de media had gestaan, dat er 28 processen-verbaal waren opgemaakt met betrekking tot het rode sportbroekje. Hij wist niet meer precies hetgeen daarover in de media naar buiten was gekomen. Hij wist nog wel, dat hetgeen in de media werd geventileerd, niet overeen kwam met hetgeen hij had verwoord. Hij had daar namelijk over gesproken met andere collega's. Hetgeen door de procureur werd gesteld kwam in ieder geval niet overeen, met hetgeen de collega's hem medegedeeld hadden. Hij had het idee, dat door de procureur-generaal alleen die processen-verbaal zijn aangehaald, die hetgeen [REDACTED] hadden gezegd, ontkrachten. Zijns inziens was het dus een gekleurd verhaal, zoals dit door de procureur-generaal naar buiten was gebracht. Hij had geen flauw idee waar hij het rode broekje voor het eerst had gezien. Hij had het broekje wel op enig moment gezien, maar kon niet aangeven, wanneer en waar dat was. Hij wist dat er rode sportbroeken via [REDACTED] zijn opgehaald bij FC Twente. Hij had de rode sportbroekjes nog een keer in een plastic zak op een teamkamer zien staan. Hij kon van bovenaf in de plastic tas kijken en kon zien, dat er rode sportbroekjes in de tas zaten. Hetgeen [REDACTED] heeft verwoord, had hij ook van hem zelf vernomen, maar hij had het niet zelf waargenomen.

13. Door enkele rechercheurs welke aanwezig waren geweest tijdens de brainstormsessie werd verklaard dat er tijdens het tonen geen gekkigheid met het broekje was uitgehaald en dat het was verpakt in een plastic zak.
14. Door enkele andere rechercheurs werd verklaard dat zij zich niet meer wisten te herinneren op welke wijze het broekje was getoond op de brainstormsessie.

Ten aanzien van het traject genoemd onder b. leek o.a. het volgende:

1. De misdaadanalist [REDACTED] verklaarde dat hij op 26 april 2001 een Proces-verbaal M.B.T. Telecommunicatie op 15 mei 2002² opgemaakte, dateerde op 26 april 2001 en op dezelfde dag inleverde bij de leiding van het Tolveam. De belangrijkste conclusie in dit proces-verbaal luidde:
'het niet aannemelijk was dat verdachte [REDACTED] op 13 mei 2000 gebruik had gemaakt dan wel onder zich had de GSM telefoon met het nummer [REDACTED]'
2. In augustus 2001 nam teamleider [REDACTED] telefonisch contact op met [REDACTED] met de vraag om vorenstaand proces-verbaal d.d. 26 april 2001 door te nemen. Dit geschiedde kort daarna waarbij op verzoek van teamleider [REDACTED] en met toestemming van [REDACTED] een aantal tekstuele wijzigingen in het proces-verbaal werden aangebracht. [REDACTED] beschouwde deze wijzigingen als marginaal en niet van invloed op de strekking van de door hem geformuleerde conclusies en dateerde het gewijzigde proces-verbaal wederom op 26 april 2001. Enkele dagen later werd door proces-verbaal coördinator [REDACTED] telefonisch contact opgenomen met [REDACTED] met het verzoek het bewuste proces-verbaal te dateren op 30 augustus 2001 het moment van het aanbrengen van de wijzigingen. [REDACTED] persisteerde waarna de telefoon werd overgenomen door teamleider [REDACTED], die de mening was toegedaan dat de datering 30 augustus 2001 moest zijn. Er ontstond hierover vervolgens discussie tussen [REDACTED] en [REDACTED] waarbij beiden van mening bleven verschillen, maar de datering van het proces-verbaal bleef uiteindelijk gehandhaafd op 26 april 2001.
3. Door de Advocaat Generaal [REDACTED] is binnen zijn onderzoek in het hoofdstuk 'Ovj [REDACTED] zou pv achterhouden' ook aandacht besteed aan dit traject. Deze concludeerde dat zowel Rechter Commissaris als Raadkamer op de hoogte waren van het feit dat het OM het 'GSM verhaal' op 20 maart 2001 kenbaar had laten vallen en dat vanaf dat moment het GSM verhaal niet meer werd genoemd als ernstig bezwaar om de verdachte [REDACTED] in voorlopige hechtenis te houden. De suggestie van [REDACTED] en [REDACTED] dat Ovj [REDACTED] de bevindingen in de ia heeft gehouden omdat hij anders zijn verdachte kwijt zou apart onjuist zijn.

4. Het onderzoek van Advocaat Generaal [REDACTED] geeft echter geen duidelijkheid over de periode na 21 april 2001 waarop met name de passage 'dit proces-verbaal werd pas in september 2001 bij de stukken gevoegd' is gericht. In een voortgangsproces-verbaal van het Tolteam in het onderzoek tegen de verdachte [REDACTED] d.d. 22 juni 2001, over het gebruik van de GSM met het nummer [REDACTED] werd o.a. het volgende gesteld:

Er zijn getuigen gehoord met betrekking tot het gebruik van de GSM met het nummer [REDACTED] op 13 mei 2000. Ondanks de verhoren van alle personen die met het bewuste nummer contact hebben gehad, is het nog niet duidelijk geworden wie op 13 mei 2000 dat nummer in zijn of haar bezit had. Naar de bezitter van de bewuste telefoon wordt nog nader onderzoek ingesteld.

In dit voortgangsproces-verbaal werd geen melding is gemaakt van de conclusie in het proces-verbaal d.d. 26 april 2001 van Misdaadanalist [REDACTED] (niet aannemelijk was dat verdachte [REDACTED] op 13 mei 2000 gebruik had gemaakt dan wel onder zich had de GSM telefoon met het nummer [REDACTED]).

De vraag roept zich hierbij op waarom er geen melding werd gemaakt van de conclusie in het proces-verbaal d.d. 26 april 2001 van misdaadanalist [REDACTED]

5. Door proces-verbaal coördinator [REDACTED] werd verklaard dat hij de inhoud van het proces-verbaal van misdaadanalist [REDACTED] niet kende op het moment dat hij het voortgangsproces-verbaal d.d. 22 juni 2001 opmaakte. [REDACTED] werd van het bestaan van dit proces-verbaal op de hoogte gebracht door rechercheur [REDACTED]. Dit proces-verbaal was niet in de administratie van het secretariaat van het Tolteam opgenomen. Bij navraag bij de teamleiding werd hem verteld dat dit proces-verbaal in het bezit was van [REDACTED] of [REDACTED] en dat dit diende als bron voor twee andere trajecten. [REDACTED] ontkende dat hij aan [REDACTED] had gevraagd om de sluitingsdatum van dit proces-verbaal aan te passen.
6. Rechercheur [REDACTED] verklaarde dat op enig moment, hij dacht dat dit einde 2001 of in het voorjaar van 2002 was geweest, hij misdaadanalist [REDACTED] tegen kwam. Volgens hem was dit in het bureau van politie te Oldenzaal. Op enig moment kwam het onderzoek van het Tolteam ter sprake, met name over de rol van [REDACTED]. Hij hoorde dat [REDACTED] hem ineens spontaan vertelde dat hem gevraagd was om een proces-verbaal van zijn hand van een andere datum te voorzien. Dit betrof een proces-verbaal van een analyse van telecomgegevens met betrekking tot een mobiel telefoonnummer wat bij [REDACTED] in gebruik zou zijn. Hij wist bijna zeker dat [REDACTED] hem vertelde dat dit verzoek van [REDACTED] was gekomen. Hij hoorde dat [REDACTED] hem vertelde dat hij niet aan dit verzoek voldaan had. Hij merkte dat [REDACTED] 'pissig' was om dit verzoek van [REDACTED]. Hij kon zich herinneren dat zijn 'pissigheid' te maken had met zijn gevoel voor rechtvaardigheid. Hij begreep van [REDACTED] dat een aantal wijzigingen in dit verhaal de inhoud van zijn proces-verbaal niet veranderd had, waardoor een andere datum niet aan de orde was geweest. Hij wist niet meer of [REDACTED] hem de reden van het verzoek van [REDACTED] vertelde tijdens dit gesprek. Hij wist niet meer hoe hij op dat moment reageerde op het verhaal van [REDACTED]. Hij nam aan dat hij zijn verbazing over een degelijk verzoek had uitgesproken. Het is wel zo, dat dit verhaal van [REDACTED] altijd bij hem was 'blijven hangen'. Hij had en heeft er nog steeds een slecht gevoel over. Hij had [REDACTED] tijdens het onderzoek in het Tolteam leren kennen als een serieuze, oprechte en vakbekwame collega. Hij had geen reden om aan te nemen dat [REDACTED] een dergelijk verhaal zou verzinnen.
7. De rechercheur [REDACTED] verklaarde dat er binnen het Tolteam niet met een tunnelvisie was gewerkt. Toen echter de verdachte [REDACTED] in beeld kwam was echter alleen hetgeen in het nadeel van [REDACTED] werkte heel erg benadrukt. Datgene wat ontlastend was voor de verdachte [REDACTED] werd hoegenaamd niet onderzocht. Hij gaf als voorbeeld dat het heel lang bleef zweven dat verdachte [REDACTED] in het bezit was geweest van de bewuste GSM. Zelfs toen duidelijk was dat er een rapportage was die duidelijk maakte dat verdachte [REDACTED] zeer waarschijnlijk niet in het bezit was van genoemde GSM. Hij had de leiding hier niet op aangesproken. Het was zijn deelonderzoek niet en hij ging ervan uit dat de collega's die werkzaam waren binnen dit deelonderzoek deze zaak met de leiding zouden bespreken. Het was zelfs zo dat in een van de eerste terechtzittingen van

verdachte [REDACTED] dit nog werd aangedragen door de Officier van Justitie [REDACTED]. Hij had nog andere collega's zaaengekeken omdat zij wisten dat dit al achterhaald was. Hij wist echter niet meer wie deze collega's waren. Er werd teveel gezocht naar aanwijzingen die verdachte [REDACTED] konden belasten en niet naar dingen, die hem konden ontlasten.

Wij troffen in de ons ter beschikking gestelde stukken van het Tolteam een formulier aan 'Vragen terugkommiddag TOL-team d.d. 14 mei 2002'. De misdaadanalist [REDACTED] had op dit formulier geschreven dat hij de integriteit van de Officier van Justitie zwaar in twijfel trok, daar hij een verzoek had gekregen om een proces-verbaal te antidateren en de Officier van Justitie verzocht gegevens te vernietigen waardoor deze niet meer beschikbaar waren voor de advocatuur. [REDACTED] verklaarde hierover desgevraagd tegenover ons dat hij tot deze stelling was gekomen door de perikelen over het antidateren van een proces-verbaal. Verder had hij een schriftelijke opdracht tot het vernietigen van alle tapgesprekken over het jaar 2000 van de Officier van Justitie [REDACTED] onder ogen gehad welke hij niet kon plaatsen. [REDACTED] verklaarde dat hij hierover met een aantal collegae had gesproken waarvan niemand een legitieme strafvorderlijke reden kon bedenken die een dergelijke opdracht kon rechtvaardigen. Naar aanleiding van zijn opmerkingen op het evaluatieformulier kwam [REDACTED] in gesprek met de teamleider [REDACTED] waarbij [REDACTED] hem de hierboven beschreven bevindingen mededeelde. [REDACTED] gaf aan zich verplicht te voelen dit te doen. Teamleider [REDACTED] zegde [REDACTED] toe dat hij [REDACTED] zou vragen om contact met hem op nemen om hierover de spreken. Korte tijd later vond een gesprek plaats tussen [REDACTED] en [REDACTED] waarbij werd gesproken over de, volgens [REDACTED], gebrekkige communicatie binnen het Tolteam, het verzoek om zijn proces-verbaal op een later tijdstip te sluiten waarbij [REDACTED] de indruk had gekregen dat het kennelijk belangrijk was om een andere datum onder dit proces-verbaal te krijgen alsmede over zijn bevindingen betreffende de vernietiging van alle geregistreerde telefoongesprekken van het Tolteam over het jaar 2000. [REDACTED] wist niet meer op welke wijze [REDACTED] reageerde doch wist wel dat zijn antwoorden voor hem niet bevredigend waren.

Tapkamerbeheerder [REDACTED] werd hierover gehoord en daar ik zijn verklaring relevant vond neem ik de passage hierover letterlijk over. Deze passage luidt als volgt:

Gedurende het gehele onderzoek werden er ongeveer twintig (20) optical disc's beschreven met geregistreerd telefoongesprekken. Gemiddeld gaan er zo'n 4000 gesprekken op een (1) disc. Een disc heeft een opslagcapaciteit van 1,2 gigabyte. Ik hoorde dat [REDACTED] tegen mij zei dat alle geregistreerde telefoongesprekken van het Tolteam in opdracht van de Officier van Justitie gewist moesten worden. Ik was verbaasd door deze opdracht. Mij was bekend dat geregistreerde telefoongesprekken binnen gerechtelijk vooronderzoek pas mogen worden vernietigd als de laatste beroepsmogelijkheid bij een rechterlijke instantie is geweest. Ik heb dit ook nooit anders meegemaakt in mijn functie van tapkamerbeheerder. Ik zei tegen [REDACTED] dat dit toch niet kon. Ik begreep uit het antwoord van [REDACTED] dat hiertoe opdracht was gegeven. Ik zei tegen [REDACTED] dat, voordat ik ook maar enige actie zou ondernemen, ik eerst een schriftelijke opdracht van de Officier van Justitie wilde hebben. Gezien het vreemde verzoek wilde ik 'gedekt' zijn. Ik hoorde van [REDACTED] dat hij dit zou regelen en mij de opdracht zou faxen. Korte tijd daarna ontving per fax de opdracht. Ik zag dat deze gefaxte brief was ondertekend door Officier van Justitie [REDACTED]. Ik las dat in deze brief de opdracht werd gegeven om, volgens mij, alle geregistreerde telefoongesprekken binnen het Tolteam te wissen. Ik sluit niet uit dat in deze brief stond dat het ging om de telefoongesprekken over het jaar 2000. Ik weet dit op dit moment niet zeker meer. Ik heb deze brief echter bewaard. U vraagt mij of u een kopie van deze brief kunt krijgen. Dit is geen probleem. Ik zal u een kopie van deze brief toesturen. Ik weet nog dat er in deze brief geen reden stond vermeld om dit te doen. Ik was op dat moment alleen in de tapkamer. Mijn collega [REDACTED] was niet aanwezig. Ik twijfelde of ik aan deze opdracht moest voldoen. Ik wist dat het vernietigen van geregistreerde telefoongesprekken op dat moment niet kon. Ik wilde met iemand ruggespraak houden. Mijn directe chef, [REDACTED], was ook niet aanwezig. Ik besloot toen om rechtstreeks [REDACTED] te benaderen. [REDACTED] was het hoofd van de divisie en mijn hoogste baas. Ik liep naar zijn kamer en kon hem direct aanspreken. Ik liet hem de brief van [REDACTED] lezen. Ik zal hem hierbij ongerwijfeld verteld hebben dat deze opdracht strafvorderlijk gezien niet kon. Ik weet niet meer precies hoe [REDACTED] reageerde, maar het was in de trant van: "Volgens mij is dit met de Officier of zo besproken" en "het is een opdracht van een Officier", althans woorden van gelijke strekking. De antwoorden van [REDACTED] waren voor mij niet bevredigend. Ik liep terug naar mijn kamer en besloot de opdracht niet direct uit te

voeren. Ik wilde eerst rustig nadenken. Korte tijd hierna pakte ik alle optical disc's met materiaal van het Tolteam uit de kluis en deed deze in een kartonnen doos. Ik beide vervolgens [REDACTED] en zei tegen hem dat ik de optical disc's voor hem had klaargezet in een doos. Ik zei tegen hem vervolgens letterlijk tegen [REDACTED] "Dan kun jij ze zelf naar Boldershoek brengen en kan je het zelf verbranden en proces-verbaal opmaken voor de Officier van Justitie. Ik doe het niet". In Boldershoek is de regionale vuilverbrandingsoven gelegen, waar je kunt zien als materiaal wordt vernietigd. Ik had namelijk voor mijzelf besloten dat ik de opdracht van Officier [REDACTED] niet zou uitvoeren. Korte tijd later kwam [REDACTED] bij mij op de tapkamer. Ik wees hem de kartonnen doos met de optical disc's van het Tolteam. Ik had de opdracht van de Officier van Justitie [REDACTED] op de doos geplakt. Ik wil hierbij wel opmerken, dat ik voor mijzelf een kopie van deze brief had bewaard. Ik bewaar namelijk sowieso officiële stukken, het tapgebeuren aangaande. Ik weet niet meer hoe [REDACTED] reageerde. Er ontstond in ieder geval geen discussie. Dit zou ik anders nog geweten hebben. Ik zag dat [REDACTED] de doos met de disc's meenam. Ik hoorde dat [REDACTED] mij vertelde dat hij een proces-verbaal van vernietiging zou opmaken. Ik zou hier een kopie van krijgen voor mijn administratie. Het was ongebruikelijk dat optical disc's op deze wijze de tapkamer verlieten. Ik had dit nog niet eerder meegemaakt. Korte tijd later werd ik gebeld door [REDACTED]. Ik hoorde dat [REDACTED] mij vertelde dat de optical disc's niet zouden worden vernietigd. Hij vertelde dat deze zouden worden opgeslagen in de kluis van de rechtbank in opdracht van Officier van Justitie [REDACTED]. Ik was hier verbaasd over. Ik vroeg aan [REDACTED] of ik hier een schriftelijke bevestiging van kon krijgen. Ik hoorde dat [REDACTED] zei dat hij dit zou regelen. Korte tijd later ontving ik, of per persoonlijk of per fax een brief die was ondertekend door Officier van Justitie [REDACTED]. Ik las dat hij in deze brief stelde dat de optical disc's van het Tolteam onderzoek zouden worden bewaard bij de rechtbank in Almelo. Hier stond geen reden bij vermeld. Ik zal u ook een kopie van deze brief toesturen. Ik wil hierbij graag nog het volgende opmerken. Ik weet nog dat tijdens het hierboven beschrevene op enig moment door [REDACTED] werd gezegd dat in opdracht van [REDACTED] alleen de geregistreerde telefoongesprekken van het Tolteam over het jaar 2000 vernietigd moesten worden. Ik weet nog dat ik toen tegen [REDACTED] zei dat dit problematisch zou worden, omdat op een optical disc van 2000 ook een gedeelte van januari 2001 was opgenomen. Op zijn hoogst anderhalve week later, dit hele gebeuren speelde tussen Sinterklaas en Kerst, kwam [REDACTED] bij mij op de tapkamer en overhandigde mij de doos met de optical disc's. Ik hoorde dat hij hierbij zei dat het niet langer nodig was om deze disc's op de rechtbank te bewaren. Ik keek aan de hand van de tapkameradministratie of alles nog in doos zat. Dit bleek het geval. Ik legde de disc's weer in onze kluis waar zij ook behoorden te liggen'.

Om binnen dit traject duidelijkheid te krijgen moeten o.a. Officier van Justitie [REDACTED] de betrokken Rechter commissaris en dagelijks leider [REDACTED] worden gehoord.

Overige vermeldenswaardige passages:

1. Coördinator [REDACTED] verklaarde dat hij inmiddels negen (9) jaar werkzaam was binnen het Kernteam Noord en Oost Nederland, hetgeen nu is opgegaan binnen de Nationale Recherche. Al deze jaren merkte hij dat de zaaksofficier van justitie sturing gaf en nadrukkelijk betrokken was bij de richting waarin een rechercheonderzoek zou uitgaan. Dit gebeurde en gebeurt nog steeds in goede samenwerking met de tactische leiding en de medewerkers van het team. Binnen zijn werkzaamheden bij het Tolteam merkte hij, dat de richting en strategie van het onderzoek werd bepaald door de dagelijkse leiding en dat Officier van Justitie [REDACTED] op wat meer afstand stond Uiterzaard voor zover hij dat kon waarnemen.
2. Coördinator [REDACTED] verklaarde dat hij had gemerkt dat [REDACTED] en [REDACTED] heel zorgvuldig en gedreven aan de verhoren van de verdachte B. waren begonnen. Na verloop van enige tijd merkte hij echter dat de verdachte B. en diens raadsman [REDACTED] die zoveel mogelijk bij de verhoren aanwezig was, 'grip' kregen op [REDACTED] en [REDACTED]. Hij merkte namelijk tijdens de terugkoppelingen van [REDACTED] en [REDACTED] dat zij met opmerkingen kwamen die er kennelijk op waren gericht om de strategie van het onderzoek te beïnvloeden. Hierbij werden door hen voorbeelden genoemd van bepaalde aspecten. Hij kreeg hierbij het idee dat deze voorstellen niet van [REDACTED] en [REDACTED] afkomstig waren, maar van verdachte B. en raadsman [REDACTED]. Hij merkte aan de opmerkingen van [REDACTED] en [REDACTED]

dat goed op de hoogte was van het onderzoek en en aangaven dat er naar bepaalde aspecten moest worden gerechercheerd. Hij merkte dat en in de zienswijze van verdachte en meedingen. Hij kreeg op een gegeven moment het gevoel dat en de verdachte en raadsman 'vier handen op een buik' waren. Hij had deze ontwikkeling gesignaleerd en doorgegeven. Het kon haast niet anders dat coördinator dagelijkse leiders en hiervan op de hoogte waren. Voor zover hij dit kon beoordelen is er nooit gesproken over het feit dat hier misschien moest worden ingegrepen. Verdachte B. werd na verloop van tijd geschorst in zijn bewaring. en bleven toen voor hem de contactpersonen. Hij wist dat zij wel eens verdachte B. in diens woning opzochten en, onder andere, ook met diens echtgenote hadden gesproken. Dit had uiteraard een tactische reden. Gevraagd of er door de teamleiding op enig moment een verschil is gemaakt tussen de 'verdachte' en 'slachtoffer' gaf hij aan dat hij nimmer iemand in die trant had horen spreken. Coördinator verliet medio september 2000 het Toiteam.

3. Projectleider/Coördinator verklaarde hierover dat in zijn beleving door de teamleiding, inclusief hemzelf, als verdachte werd gezien. Uiteraard was er wel eens gesproken over het feit dat de verdachte ook slachtoffer was, maar nooit in die zin dat werd overwogen om daar een tweede, slachtoffergericht, koppel op te zetten. De verdachte is altijd als verdachte benaderd. Hij wist niet of dit een bewuste strategie was. De projectleider verzorgde de aansturing van het verhoorkoppel en Nadat hem was voorgehouden dat had verklaard dat deze ten tijde van deze verhoren het gevoel kreeg dat en verdachte en diens raadsman 'vier handen op een buik' waren verklaarde hij dat hij aannam dat hij hier met over had gesproken. Het zeker zo zou zijn dat zij hier ook met en over hadden gesproken. Er zal toen kennelijk geen reden zijn geweest om hierop in te grijpen. Hij wist nog wel dat hij later tijdens een evaluatie had gezegd, dat er in de toekomst geen advocaat meer de verhoorkamer in ging zonder dat dit verhoor op video werd vastgelegd.
4. Projectleider werd gevraagd of hij iets wist over verschillende gesprekken tussen en en en teamleider en of hij de uitkomsten daarvan kende. Hij wist dat er gesprekken waren geweest. Meer kon hij hierover niet verklaren.
5. Gevraagd wie er van de teamleiding verantwoordelijk waren voor de coaching en sturing van en verklaarde coördinator dat dit in eerste instantie collega was. had namelijk 'de verhoren' in zijn portefeuille. Uiteraard kreeg hij hier gedurende het onderzoek het nodige van mee. Hij kon bij diens afwezigheid ook vervangen en had dan derhalve ook contact met en Hij zag en las de nodige verklaringen van de verdachte, zoals deze op papier waren gezet door en Hij vond deze verklaringen inhoudelijk niet zo sterk. Hij zag dat zij moeite hadden om hoofd en bijzaken te onderscheiden. In zijn beleving bevatte de inhoud van de verklaringen een hoop 'ballast'. Hij miste vaak de essentie. Hij zag dat de verklaringen van het koppel dat de verdachte verhoorde, inhoudelijk veel sterker waren.
6. Zoals hij eerder verklaarde, bemoeide hij zich niet met de aansturing van en Hij had hun beiden dan ook niet aangesproken hierover. Hij wist dat er over de inhoud van de door en opgenomen verklaringen van de verdachte is gesproken. Hij wist echter niet meer op welk moment dat was geweest. Volgens hem kon het project milieu niet goed uit de voeten met de opgenomen verklaringen van de verdachte B. Dit gehuid hoorde hij ik van projectleider milieu Hij wist niet of en hierop aangesproken waren.
7. Projectleider had gedurende het verblijf van en in het Toiteam nooit het idee gehad dat er een onwerkbare situatie was ontstaan. Zij, met name waren het wel vaak oneens met genomen beschikkingen en waren dan ook niet voor rede vatbaar, ook niet na uitgebreide uitleg. Het was niet gemakkelijk werken met en

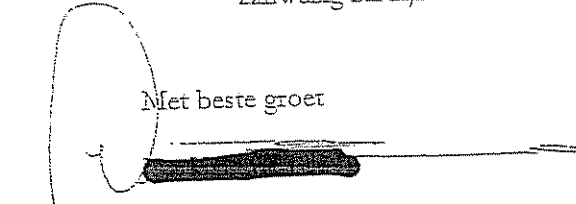
██████████ Hij vond het dan ook niet erg dat zij medio 2001 het team verlieten. Voor zijn gevoel verlieten zij op tijd het team. Hierdoor was ingrijpen niet meer noodzakelijk.

8. Rechercheur ██████████ verklaarde dat de leiding van het team lag in handen van teamchef ██████████. Hij had ██████████ leren kennen als een vriendelijke en aardige man, waarbij alles kon. Hij had er nooit veel van gemerkt dat hij invloed had op de dagelijkse leiding. Hij doelde dan op het feit dat hij het gevoel had dat dagelijks leider ██████████ en ██████████ soms langs elkaar heen werkten en dat ██████████ hier niet op ingreep, althans niet voor hem waarneembaar. Hij wist wel dat ██████████ goed was in het binnenhalen van personeel. Op het gebied van ICT en ondersteuning was het slecht gesteld binnen het Tolteam. Hij vond dat het systeem van prioriteiten stellen niet deugde. Hij vond het niet professioneel. Ondanks het feit dat het door vele collega's werd gesignaleerd, veranderde er niets. Gedurende zijn werkzaamheden in het Tolteam, kreeg hij het gevoel dat de dagelijkse leiders ██████████ en ██████████ niet goed samen door één deur konden. Hij leerde ██████████ kennen als een gedreven en impulsieve persoonlijkheid. Met impulsief bedoelde hij, dat ██████████ snel beslissingen kon nemen en daarmee gedreven aan de slag ging. Dagelijks leider ██████████ had hij leren kennen als iemand die eerst rustig overdacht, alvorens een beslissing te nemen. ██████████ was een type van als het vandaag niet lukt, dan lukt het morgen wel. Hij had het gevoel dat ██████████ en ██████████ op momenten langs elkaar heen werkten. Hij kon zo gauw geen voorbeelden noemen. Dit had soms wel tot gevolg dat de communicatie tussen dagelijkse leiding en teamleden hieronder leed. Soms was niet altijd even duidelijk wat de bedoeling was. Hij ontving deze signalen ook uit andere geledingen binnen het team, met name het secretariaat. Dit bestond uit de collega's ██████████ en ██████████. Zij spraken wel eens met hem over hun onvrede richting ██████████ en ██████████ en de samenwerking met de Officieren van Justitie. ██████████ en ██████████ hadden voornamelijk last van het feit dat ██████████ en ██████████ soms langs elkaar heen werkten. Zij hadden ook het gevoel dat zij door de dagelijkse leiding niet voldoende gewaardeerd werden. Hij had gedurende zijn werkzaamheden in het Tolteam gezien dat beide collega's ontzettend hard hebben gewerkt. Gedurende het onderzoek had hij meerdere keren van ██████████ en ██████████ gehoord, dat zij om deze redenen het RBT zouden verlaten als het Tolteam onderzoek was afgerond. Zij hadden ook af en toe problemen met de Officieren van Justitie omdat zij soms onder-behoorlijke tijdsdruk werden gezet.
9. Rechercheur ██████████ verklaarde dat hij op een gegeven moment hoorde dat ██████████ hem vertelde dat zij in de verhoorkamer, buiten de verboden om, met de verdachte ██████████ en diens raadsman ██████████ brainstormde over het ontstaan van het 'eerste vlammetje'. Hij kreeg hier een vreemde smaak van de in mond. De verdachte ██████████ en raadsman ██████████ leken hem hiervoor niet de juiste personen om hierover te spreken. Hij had inmiddels ook gemerkt dat ██████████ erg gefocust was op de rol van ██████████. Hij was bang dat ██████████ tijdens brainstormsessies met de verdachte en diens raadsman mogelijk geen professionele afstand kon houden. Hij had ██████████ volgens hem hiervoor gewaarschuwd. Hij wist echter niet meer wat hij gezegd had. Achteraf stelde hij dat hij meer met zijn gevoel had moeten doen. Achteraf vond hij dat er van verhoorkoppel gewisseld had moeten worden en dat hij actie hiertoe had moeten ondernemen. Gedurende het onderzoek merkte hij dat ██████████ en ██████████ erg gefocust waren op de rol van ██████████. In zijn beleving was met name ██████████ 'te gefocust'. Je kon hem niet overtuigen van een ander standpunt. De argumenten die door OM en teamleiding op enig moment werden gebracht, waren misschien niet altijd even duidelijk. Soms moet je je bij beslissingen neerleggen. Zo had hij ook liever gezien dat ██████████ werd aangehouden in plaats van te laten horen bij de RC, maar dit was een keuze van de teamleiding en de Officier van Justitie. Daar moet je je dan bij neerleggen. ██████████ kon dit voor zijn gevoel echter niet.
10. De reguliere chef van ██████████ en ██████████ teamchef ██████████ kende ██████████ al sinds hij vanuit de Koninklijke Marechaussee bij de politie kwam. Hij had ██████████ leren kennen als een goede rechercheur. ██████████ had kennis van zaken, deed onderzoek naar alle ins en outs en toonde vasthoudendheid. Hij vond dat ██████████ ook hoofd- en bijzaken kon onderscheiden. Hij wilde hierbij wel de volgende kanttekening plaatsen. ██████████ was tijdens zijn werk enorm gedreven. Dit was tevens voor hem een valkuil. ██████████ wilde in een onderzoek nog wel eens een

richting opgaan waarin hij als lijnverantwoordelijke vanwege beleids c.q. capaciteitskeuzes moest zeggen dat wij deze richting niet opgingen. Dit had te maken met het feit dat [REDACTED] door zijn gedrevenheid de onderste steen boven wilde hebben. Hij moest hierbij ook zeggen, dat als hij in een dergelijk geval met hem hierover sprak, hij, op basis van argumenten, tot andere standpunten kwam. Volgens hem kwam [REDACTED] in augustus 2001 vanuit het Tolteam weer terug op zijn afdeling. Hij werd toen recherchecoördinator. Hij kon verklaren dat hij deze werkzaamheden naar tevredenheid uitvoerde. Hij stuurde op een correcte wijze zijn collega rechercheurs aan. Ook overleg met leden van de Rechterlijke macht en het Openbaar Ministerie deed [REDACTED] naar tevredenheid en leverde geen problemen op. Hij had hier nimmer klachten van OM-zijde of rechterlijke macht over ontvangen. Hij had [REDACTED] leren kennen als een loyale medewerker. Hij was heel flexibel voor wat betreft inzet. Als hij belde kwam hij direct en het draaien van eventuele overuren was geen probleem. [REDACTED] voelde zich verantwoordelijk voor zijn werkzaamheden. Op zijn afdeling hebben coördinatoren een grote mate van vrijheid in handelen binnen hun werkzaamheden. Er zijn echter bepaalde afspraken gemaakt, in welk geval overleg met hem moest worden gevoerd. [REDACTED] hield zich op een correcte wijze aan de afspraken hieromtrent. [REDACTED] was op dit gebied nog nooit door hem op onaangename wijze verrast.

11. [REDACTED] kende hij ook al geruime tijd. Sinds zijn aantreden in 1999 zat [REDACTED] volgens hem bij de recherche in Almelo. Ondanks het feit dat hij geen lijnverantwoordelijke voor hem droeg kon kan hij verklaren dat hij [REDACTED] had leren kennen als een goede rechercheur. [REDACTED] was een serieuze man, had kennis van zaken, was vasthoudend, kon goed collega's in het recherche proces aansturen, voerde op een goede wijze overleg met leden van de Rechterlijk macht en het OM, was loyaal en had verantwoordelijkheidsgevoel voor zijn werkzaamheden. In zijn huidige functie als coördinator, functioneerde hij goed. Dat was een zogenaamde spilfunctie binnen de unit die hij goed vervulde. Hij was daar een van de twee 'kartrekkers'. [REDACTED] was nog wel aangewezen RBT rechercheur. Hangende het onderzoek werd hij echter op dit moment niet ingezet. Dit was zo ook met hem besproken. Hierbij speelde mee, dat [REDACTED] in zijn huidige functie eigenlijk geen tijd meer had om binnen een RBT te werken.
12. [REDACTED] maakte tijdens zijn verhoor de opmerking: "Ik heb de indruk dat de leiding van het Tolteam en [REDACTED] en [REDACTED] met elkaar spraken doch niet communiceerden". Hierna gevraagd gaf hij aan dat hij gedurende de ontwikkelingen de indruk kreeg dat beide partijen niet meer naar de argumenten van elkaar luisterden en niet meer de bereidheid hadden hier iets mee te doen. Hij kreeg deze indruk voornamelijk uit de gesprekken die hij met [REDACTED] en [REDACTED] voerde. Hierbij werd hij uiteraard ook gevoed door het feit dat hij [REDACTED] en [REDACTED] kende. Hij kende ook [REDACTED] en [REDACTED]. Tussen deze karakters was in zijn beleving iets ontstaan waarbij het begrip voor de standpunten over en weer zoek was geraakt. Hij wilde hierbij opmerken dat hij hiermee geen waardeoordeel wilde uitspreken. Hij stond uiteraard op nodige afstand. Hij sprak hier echter uit wat zijn gevoel hierbij was. Hij voelde zich persoonlijk niet geschaad. Hij vond wel dat door het hele gebeuren het imago van politie Nederland, met name politie Twente, een deuk heeft opgelopen. Uiteraard ook het Openbaar Ministerie. Hij vond het te gemakkelijk om hierbij alleen [REDACTED] en [REDACTED] als schuldigen hiervoor aan te wijzen. Het was een langdurig proces geweest waarbij meerdere factoren en mensen een rol hebben vervuld. Hij dacht dat het antwoord op de schuldvraag breder lag, waarbij op sommige vlakken het begrip 'schuld' in meer of mindere mate aanwezig zal zijn.

Met beste groet

Zoals het zich nu laat aanzien dient zich nu een beslismoment aan binnen het onderzoek waarvoor wij de volgende voorstellen doen:

- De leiding van het Openbaar Ministerie in kennis stellen en in overweging geven om een Officier van Justitie vanuit een ander Ressort aan te wijzen teneinde deze te belasten met de verantwoordelijkheid voor- en de aansturing van de strafrechtelijke component binnen dit bestuursrechtelijke onderzoek. Mogelijk dat het Openbaar Ministerie de inzet van de Rijksrecherche binnen dit onderzoek wil heroverwegen.
- Een hernieuwde afstemming laten plaatsvinden daar door vorenstaande ontwikkelingen er een nieuwe situatie ontstaat waarbij de doorlooptijden van het onderzoek langer dreigen te worden.
- Mogelijk kan overwogen worden een multifunctioneel researcheteam op te richten met korte lijnen vanuit zowel Openbaar Ministerie als Politie waarbij direct verantwoording afgelegd kan worden aan verantwoordelijk autoriteiten.
- De verdere tactische strategie af laten hangen van de keuzes die worden gemaakt over de vorm van de strafrechtelijk insteek.
- Het horen van de rechercheurs ██████████ en ██████████ gezien vorenstaande ontwikkelingen naar achteren schuiven. Hier ontstaat gevaar voor afbreuk doordat de raadsman van beiden mr. ████████ heeft aangegeven bij deze verhoren aanwezig te willen zijn. Door de vraagstelling in het onderzoek kunnen de onderzoekslijnen duidelijk worden. Gezien de eerdere handelwijze van mr. ████████ en zijn contacten met de raadslieden van de verdachten ████████ en ████████ bestaat groot risico dat er voorbarige conclusies worden getrokken en dat deze worden doorgespeeld naar de media.

Mogelijk ten overvloede wijzen wij erop om de grootst mogelijke omzichtigheid betrachten met de inhoud van deze rapportage. Indien de inhoud hiervan breed bekend zou worden zal dit zowel binnen het Openbaar Ministerie in Almelo als de politie Twente veel commotie teweeg brengen, waardoor mogelijke strafrechtelijke onderzoeksdoelen kunnen worden geschaad. Wij achten het van groot belang voor de resultaten van het onderzoek dat er zo lang mogelijk in de luwte gewerkt kan worden.

Naar waarheid opgemaakt te Arnhem op 16 november 2003

██████████

██████████

BIZ-rapport d.d. 27 augustus 2003
(Overzicht stand van zaken intern onderzoek)

Holten, 27 augustus 2003

STRIKT VERTROUWELIJK

Geachte heer Mans,

Zoals afgesproken hierbij een overzicht van de stand van zaken van het interne onderzoek. Zoals ik U reeds eerder berichtte speelden de vakantieperiode ons parten doordat de eerstelijns leidinggevenden (coördinatoren) vaak langdurig vakantieverlof genoten. Wij hebben twee onderzoekstrajecten naar voren gehaald en hebben daarbinnen meerdere medewerkers gehoord. Deze trajecten betroffen:

- a. het omgaan met de sportbroek van de verdachte [REDACTED] en
- b. het mogelijk antidateren van een proces-verbaal.

Ten aanzien van het traject genoemd onder a bleek o.a. het volgende:

1. Van de overdracht van de afdeling Algemene Justitiële Zaken naar het Tolteam werd op of omstreeks 31 oktober 2000 geen proces-verbaal van bevindingen opgemaakt;
2. Er werd geen mutatie c.q. rapportage van deze overdracht in het journaal van het Tolteam aangetroffen;
3. Op 23 januari 2001 is door de rechercheurs [REDACTED] en [REDACTED] van het Tolteam een proces-verbaal opgemaakt over het aantreffen van en de inbeslagneming van de rode sportbroek van de verdachte [REDACTED], waarbij ook een kennisgeving van inslagneming werd opgemaakt.
4. Op 24 januari 2001 werd door de rechercheur [REDACTED] van de Afdeling Algemene Justitiële Zaken een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt over de door hem veiliggestelde (niet in beslag genomen) kleding van de verdachte [REDACTED] bij diens poging zijn auto in brand te steken op 19 juni 2000. In dit proces-verbaal relateerde [REDACTED] tevens dat hij de kleding op 31 oktober 2001 overdroeg aan rechercheurs van het Tolteam.
5. De overdracht van de rode sportbroek van het Tolteam naar de technische recherche op 6 november 2000 werd door de technisch rechercheur [REDACTED] gemuteerd in het journaal van de technische recherche.
6. Door de rechercheurs [REDACTED] en [REDACTED] werd op respectievelijk 24 maart 2003 en 19 maart 2003 op verzoek van de leiding van het Tolteam een proces-verbaal opgemaakt over hun bevindingen bij de overdracht van de rode sportbroek in de periode van 31 oktober 2000 tot 6 november 2000. Uit dit laatste proces verbaal blijkt o.a. het volgende:
 - o Dat er twee momenten zijn geweest waarop de rode sportbroek werd getoond aan leden van het Tolteam. Het eerste moment is op dinsdag 31 oktober 2000 nadat het sportbroekje was overgedragen aan rechercheur [REDACTED]. Hij haalde toen het sportbroekje uit de originele plastic verpakking en toonde het aan een aantal teamleden waaronder de teamleiding. Tijdens het tonen was de rode sportbroek niet van hand tot hand gegaan.
 - o De rechercheur [REDACTED] hierna de plastic zak met daarin de rode sportbroek in zijn attachékoffer deed en meenam naar huis zodat er door niemand mee 'gerommeld' kon worden.
 - o Op woensdag 1 november 2000 rechercheur [REDACTED] samen met de rechercheur [REDACTED] naar café Halfweg in Lonneker ging waar het Tolteam een brainstormsessie hield. Door rechercheur [REDACTED] werd aldaar de rode sportbroek uit de verpakking gehaald en getoond aan de aldaar aanwezigen en vervolgens weer opgeborgen in de plastic zak.
 - o De rechercheur [REDACTED] in de dagen na 1 november 2000 de rode sportbroek nog eenmaal zag liggen in de plastic zak in de kofferruimte van hun dienstvoertuig.
 - o Dat de rechercheur [REDACTED] op de data 2, 3, 4 en 5 november 2000 niet werkzaam was geweest in het Tolteam en de rode sportbroek op 6 november 2000 overdroeg aan de technisch rechercheur [REDACTED].

7. De rechercheur [REDACTED] van het Tolteam verklaarde tegenover ons dat tijdens het tonen op 31 oktober 2000 van de rode sportbroek van de verdachte [REDACTED], welke op dat moment uit de verpakking was, niet van 'hand tot hand' ging maar dat het mogelijk wel zo was dat meerdere rechercheurs de sportbroek tijdens het bekijken in hun handen hebben gehad. Rechercheur [REDACTED] verklaarde verder dat hij niet uitsloot dat hij hierbij ook de sportbroek in zijn handen had gehad. De rechercheur [REDACTED] wist desgevraagd niet aan te geven wie van de Tolteamleden hierbij aanwezig waren geweest, maar wist wel dat er meerder teamleden aanwezig waren geweest.
8. De rechercheur [REDACTED] van het Tolteam verklaarde tegenover ons dat er ten behoeve van de zogenaamde Oslo confrontatie een aantal rode sportbroeken ter beschikking waren gesteld door de voetbalvereniging FC Twente. Deze broeken hadden op enig moment in een plastic tas op een tafel in de werkruimte van het Tolteam gelegen. Door verschillende collega's was er met deze sportbroeken 'gein' uitgehaald door er mee te gooien, de broeken aan te trekken en er mee door de gang te lopen. Rechercheur [REDACTED] verklaarde dat hij ook een sportbroek had aangetrokken en sloot niet uit dat er ook collega's waren geweest die er een op hun hoofd hadden gezet. [REDACTED] dacht dat [REDACTED] mogelijk in de war was en deze sportbroeken aanzag voor de rode sportbroek van de verdachte [REDACTED]. Door rechercheur [REDACTED] kon niet worden aangegeven wanneer dit precies had plaatsgevonden. Wel wist hij dat hij dat had gemuteerd in het journaal van het Tolteam dat hij de broekjes in opdracht van teamleider [REDACTED] terug had gebracht naar FC Twente. Dit bleek blijkens een journaalmutatie te zijn geweest op 15 maart 2001. De opnamen voor de Oslo confrontatie vonden plaats op 14 maart 2001.

Ten aanzien van het traject genoemd onder b bleek o.a. het volgende:

1. De misdaadanalist [REDACTED] verklaarde dat hij op 26 april 2001 een Proces-verbaal M.B.I. Telecommunicatie op 13 mei 2000² opgemaakte, dateerde op 26 april 2001 en op dezelfde dag inleverde bij de leiding van het Tolteam. De belangrijkste conclusie in dit proces-verbaal luidde:

'het niet aannemelijk was dat verdachte [REDACTED] op 13 mei 2000 gebruik had gemaakt dan wel onder zich had de GSM telefoon met het nummer [REDACTED]

In augustus 2001 nam teamleider [REDACTED] telefonisch contact op met [REDACTED] met de vraag om vorenstaand proces-verbaal d.d. 26 april 2001 door te nemen. Dit geschiedde kort daarna waarbij op verzoek van teamleider [REDACTED] en met toestemming van [REDACTED] een aantal tekstuele wijzigingen in het proces-verbaal werden aangebracht. [REDACTED] beschouwde deze wijzigingen als marginaal en niet van invloed op de strekking van de door hem geformuleerde conclusies en dateerde het gewijzigde proces-verbaal wederom op 26 april 2001. Enkele dagen later werd door de proces-verbaal coördinator [REDACTED] telefonisch contact opgenomen met [REDACTED] met het verzoek het bewuste proces-verbaal te dateren op 30 augustus 2001 het moment van het aanbrengen van de wijzigingen. [REDACTED] persisteerde waarna de telefoon werd overgenomen door teamleider [REDACTED], die de mening was toegedaan dat de datering 30 augustus 2001 moest zijn. Er ontstond hierover vervolgens discussie tussen [REDACTED] en [REDACTED] waarbij beiden van mening bleven verschillen, maar de datering van het proces-verbaal bleef uiteindelijk gehandhaafd op 26 april 2001.

Door de Advocaat Generaal [REDACTED] is binnen zijn onderzoek in het hoofdstuk 'OvJ [REDACTED] zou pv achterhouden' ook aandacht besteed aan dit traject. Deze concludeerde dat zowel Rechter Commissaris als Raadkamer op de hoogte waren van het feit dat het OM het 'GSM verhaal' op 20 maart 2001 kenbaar had laten vallen en dat vanaf dat moment het GSM verhaal niet meer werd genoemd als ernstig bezwaar om de verdachte [REDACTED] in voorlopige hechtenis te houden. De suggestie van [REDACTED] en [REDACTED] dat OvJ [REDACTED] de bevindingen in de la heeft gehouden omdat hij anders zijn verdachte kwijt zou apert onjuist zijn.

Het onderzoek van Advocaat Generaal [REDACTED] geeft echter geen duidelijkheid over de periode na 21 april 2001 waarop met name de passage 'dit proces-verbaal werd pas in september

2001 bij de stukken gevoegd is gericht. In een voortgangsproces-verbaal van het Tolteam in het onderzoek tegen de verdachte [REDACTED] d.d. 22 juni 2001, over het gebruik van de GSM met het nummer [REDACTED] werd o.a. het volgende gesteld:

Er zijn getuigen gehoord met betrekking tot het gebruik van de GSM met het nummer [REDACTED] op 13 mei 2000. Ondanks de verhoren van alle personen die met het bewuste nummer contact hebben gehad, is het nog niet duidelijk geworden wie op 13 mei 2000 dat nummer in zijn of haar bezit had. Naar de bezitter van de bewuste telefoon wordt nog nader onderzoek ingesteld.

In dit voortgangsproces-verbaal werd geen melding is gemaakt van de conclusie in het proces-verbaal d.d. 26 april 2001 van Misdaadanalist [REDACTED] (niet aannemelijk was dat verdachte [REDACTED] op 13 mei 2000 gebruik had gemaakt dan wel onder zich had de GSM telefoon met het nummer [REDACTED]).

De vraag roept zich hierbij op waarom er geen melding werd gemaakt van de conclusie in het proces-verbaal d.d. 26 april 2001 van misdaadanalist [REDACTED]. Nader onderzoek kan hierover mogelijk meer duidelijkheid geven.

Wij troffen in de ons ter beschikking gestelde stukken van het Tolteam een formulier aan 'Vragen terugkom-middag TOL-team d.d. 14 mei 2002'. De misdaadanalist [REDACTED] had op dit formulier geschreven dat hij de integriteit van de Officier van Justitie zwaar in twijfel trok, daar hij een verzoek had gekregen om een proces-verbaal te antidateren en de Officier van Justitie verzocht gegevens te vernietigen waardoor deze niet meer beschikbaar waren voor de advocatuur. [REDACTED] verklaarde hierover desgevraagd tegenover ons dat hij tot deze stelling was gekomen door de perikelen over het antidateren van een proces-verbaal. Verder had hij een schriftelijke opdracht tot het vernietigen van alle tapgesprekken over het jaar 2000 van de Officier van Justitie [REDACTED] onder ogen gehad welke hij niet kon plaatsen. [REDACTED] verklaarde dat hij hierover met een aantal collegae had gesproken waarvan niemand een legitieme strafvorderlijke reden kon bedenken die een dergelijke opdracht kon rechtvaardigen. Naar aanleiding van zijn opmerkingen op het evaluatieformulier kwam [REDACTED] in gesprek met de teamleider [REDACTED] waarbij [REDACTED] hem de hierboven beschreven bevindingen mededeelde. [REDACTED] gaf aan zich verplicht te voelen dit te doen. Teamleider [REDACTED] zegde [REDACTED] toe dat hij [REDACTED] zou vragen om contact met hem op nemen om hierover te spreken. Korte tijd later vond een gesprek plaats tussen [REDACTED] en [REDACTED] waarbij werd gesproken over de, volgens [REDACTED] gebrekkige communicatie binnen het Tolteam, het verzoek om zijn proces-verbaal op een later tijdstip te sluiten waarbij [REDACTED] de indruk had gekregen dat het kennelijk belangrijk was om een andere datum onder dit proces-verbaal te krijgen alsmede over zijn bevindingen betreffende de vernietiging van alle geregistreerde telefoongesprekken van het Tolteam over het jaar 2000. [REDACTED] wist niet meer op welke wijze [REDACTED] reageerde doch wist wel dat zijn antwoorden voor hem niet bevredigend waren.

Er dienen binnen vorenstaande trajecten nog meerdere medewerkers te worden gehoord.

De informatie welke tot op heden is verkregen geeft wel een eerste indruk maar het is nog te vroeg om hieraan conclusies/waardeoordelen te verbinden.

Vermeldenswaardig is m.i. dat de medewerkers welke tot op heden zijn gehoord de rechercheurs [REDACTED] en [REDACTED] beschrijven als prettige en vakbekwame rechercheurs en geen problemen zien om in de toekomst met hen samen te werken.

Wij hadden bij de opzet voor het onderzoek de afspraak gemaakt om getuigen rechtstreeks te benaderen. Op 12 augustus 2003 deelde [REDACTED] mij mede dat er hierdoor onrust was ontstaan bij leden van het Tolteam die er kennelijk gezien de gevoeligheden moeite mee hadden dat zij werden benaderd. [REDACTED] gaf aan dat er overleg was geweest tussen de Korpsleiding en de leiding van het Tolteam en dat er was afgesproken om leden van het Tolteam niet meer rechtstreeks te benaderen maar dit te doen via de teamleider [REDACTED]. Vanaf dat moment worden de getuigen uitsluitend via [REDACTED] door ons benaderd.

In de week van 25 augustus 2003 is door ons begonnen met het horen van de eerstelijns leidinggevend.

Met beste groet

[Redacted signature]